

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget skal ses som et led i regeringens bestræbelser for at nedsætte de offentlige udgifter. Besparselsen opnås ved en indførelse af en »udbetalingsprocent« på 92 pct. af boligsikringen.

Forslaget om indførelse af en udbetalingsprocent indebærer, at alle husstande, der modtager boligsikring, vil opleve samme procentvise reduktion i boligstøtten. Det er hermed tillagt betydelig vægt, at fordelingen af boligsikringen på forskellige husstandstyper ikke berøres af forslaget.

Forslaget omfatter dog samtidig en forhøjelse af grundbeløbet for fradraget pr. barn i husstandsindkomsten fra 7.000 kr. til 8.000 kr. (reguleret til 9.300 kr. i 1983) for husstande der modtager boligsikring. Denne forhøjelse bevirker, at den ovennævnte reduktion i støtten ikke slår fuldt igennem for husstande med børn. For enkelte familier med lav boligsikring vil den samlede effekt endda kunne blive positiv.

Boligydelse udbetales fortsat med 100 pct., og fradraget pr. barn i husstandsindkomsten ændres ikke for boligydelsesmodtagere.

Forslaget er i øvrigt udformet i overensstemmelse med regeringens beslutning om, at den automatiske pristalsregulering i henhold til kollektive overenskomster m.v. og for overførselsindkomster m.v. skal bortfalde til og med reguleringer i henhold til januarpristallet i 1985. Hertil kommer beslutningen om, at stigningen bl. a. i overførselsindkomster (excl. de sociale pensioners grundbeløb m.v.) i perioden 1. april 1983– 1. april 1985 begrænses til 4 pct. på årsbasis i forhold til de pr. 1. oktober gældende satser m.v.

Endvidere skal forslaget ses i relation til den vedtagne lov om byfornyelse og boligforbedring, lov nr. 300 af 9. juni 1982.

Endelig har lovforslaget til formål at løse de problemer, der opstår, når lejeforhøjelser for forbedringer gennemføres successivt og skal aftrappes hver for sig.

2. Økonomiske konsekvenser

Fastsættelsen af en udbetalingsprocent på 92 samt stigningen i grundbeløbet for fradraget pr. barn fra 7.000 til 8.000 kr. (svarende til en stigning fra 8.200 kr. til 9.300 kr. i 1983) medfører besparelser i statens og kommunernes udgifter til boligsikring, mens udgifterne til boligydelse ikke berøres af forslaget. Det kan groft skønnes, at besparelsen vil udgøre 30 mill. kr. pr. år fra 1983. Heraf tilfalder 12 mill. kr. staten og 18 mill. kr. kommunerne.

Ved begrænsning af den årlige regulering af boligstøttelovens satser til 4 pct. med virkning fra 1. januar 1983 skønnes det, at der vil opnås besparelser (i forhold til den regulering, der ellers skulle være sket) i størrelsesordenen 6 mill. kr. til boligsikring heraf godt 2 mill. kr. for staten og knap 4 mill. kr. for kommunerne. Tilsvarende skønnes det, at besparelsen for boligydelsen vil udgøre omkring 17 mill. kr. heraf ca. 13 mill. kr. for staten og ca. 4 mill. kr. for kommunerne. Besparselsen svarer til omkring 1 pct. af de samlede udgifter til boligsikring og boligydelse. I 1984 vil en tilsvarende 4% regulering medføre besparelser, der skønsmæssigt udgør omtrent de dobbelte beløb.

En forholdsmæssig reduktion i sanerings- og forbedringsboligsikringen, når antallet af værelser i lejligheden overstiger antallet af beboere med mere end 1, kan skønnes at medføre statslige besparelser i størrelsesordenen 1 mill. kr. i 1983 og 2 mill. kr. i 1984. Skønnet er dog behæftet med en meget betydelig usikkerhed, bl. a. fordi omfanget af den fremtidige byfornyelsesaktivitet er afgørende for udbetalingen af sanerings- og forbedringsboligsikring.

Ændringen i reglerne for udmåling af saneringsboligsikring (nr. 9 og 10) vil i et vist omfang medføre offentlige merudgifter efter 1984. Omvendt vil forslaget om ændret aftrapning af forbedringsboligsikring ved successive moderniseringer (nr. 11) medføre offentlige besparelser. Alt i alt skønnes det, at den samlede virkning af disse to forslag vil være stort set provenueneutral.

Som følge af de samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af boligbyggeriloven, lejeloven og